

Històries del futbol

El dia que l'Argentina va drogar Branco

per Rafael Castañer

En aquest número farem referència un esdeveniment succeït durant el Mundial d'Itàlia del 1990. Argentina, l'actual campiona i amb un Maradona encara en forma, i Brasil, un equip en transició que no practicava el joga bonito del 82, s'enfrontaven en els vuitens de final. El seleccionador albiceleste era Carlos Bilardo, un tècnic per qui el fi sempre justificava els mitjans i per qui qualsevol tripijoc era bo per guanyar. Dies abans del partit, en una entrevista al diari El Gráfico, va explicar que el que més el preocupava del rival eren les pujades per banda dels brasilers Jorginho i Branco. "Alguna cosa inventaré, però aquest partit l'hem de guanyar", va declarar.

Dit i fet. A Bilardo li va ballar pel cap una idea de feia anys: matxucar un potent somnífer i llançar-lo als bidons d'aigua dels brasilers com qui no vol la cosa, i oferir-los de beure en els moments en què el joc es deté per assistir a un jugador que ha pres mal. Val a dir que només Jorge Valdano li va impedir de dur a terme aquesta bajanada quatre anys abans, però Valdano aquest cop no hi era. Així que, en el partit minut 39, Ricardo Rocha fa una falta sobre Ruggieri i salten a la gespa el metge argentí i el massatgista Galíndez amb diverses ampolles i begudes isotòniques. Fa molta calor i els jugadors d'ambdós equips s'acosten per refrescar-se. L'argentí Pedro Monzón va agafar el bidó equivocant i ràpidament Galíndez el va advertir. Aleshores, Monzón va fer veure que bevia, el va deixar al seu lloc i finalment va agafar el bidó bo.

El lateral brasiler Branco també se sent assedegat i els argentins li donen el bidó amb el somnífer. Se'n beu uns quants glops i ràpidament es mareja. Perd algunes pilotes fàcils i comença a lligar caps. Minuts més tard, Alemão fa una falta sobre Maradona i Branco s'acosta per comprovar els bidons de Galíndez. Els argentins dissimulen i fins i tot Burruchaga fa veure que pren líquid del mateix bidó i després n'escup el contingut. Branco no s'empassa l'engany i prova de dir-ho a l'àrbitre, però aquest ordena que el joc continuï. Al final, Caniggia fa l'únic gol del partit i classifica a l'Argentina pels quarts de final.

Maradona va confessar anys més tard aquest episodi en un programa de televisió i ho va explicar com un nen petit que ha fet una malifeta al col·legi, enmig de les riallades de Martín Palermo i del Burrito Ortega que, literalment, es pixaven de riure. Qui no va riure gens va ser el pobre Branco, que si li hagués tocat passar el control antidopatge hagués tingut una feinada per justificar com carai havia arribat aquella substància a la seva sang.

Patrocinat per:

EL DRAC

FULLETÓ INFORMATIU DEL CLUB ESPORTIU BANYOLES

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

RICARD DÍAZ
Tècnic del futbol base i col·laborador en la gestió del club

"S'ha de remar molt perquè un club com el Banyoles avanci"

Engrescat ara en la promoció de l'esport, en Ricard Díaz és llicenciat en química i un amant del futbol. S'ha preocupat en formar-se amb l'única intenció d'ensenyar els secrets de la pilota als més joves, i de ben segur que aquests coneixements li van servir en el passat per crear la química necessària per, juntament amb en Marc Matamala i en David Vargas, assolir l'ascens a Primera Catalana amb el Banyoles. Durant un temps, també va dedicar-se a la gestió del club, una tasca gens fàcil...

Quan va començar la teva relació amb el futbol?

De ben petit, amb sis o set anys, vaig iniciar-me en l'equip del Montessorí, l'escola on estudiava. En edat juvenil jugava en el Bons Aires, però ho vaig deixar pels estudis i quan vaig accedir a la universitat, m'hi vaig reenganxar. Vaig passar pel Salt, el Girona B durant cinc anys, el Besalú i el Sant Miquel. Era davanter, encara que en el Girona en Robi em va ubicar en el lateral.

A Banyoles se't coneix per l'ascens a Primera Catalana fent parella amb en Marc Matamala...

Va ésser una experiència brutal. Amb en Marc i amb en David Vargas de preparador físic, vam aconseguir formar un grup de treball molt ben avingut primer en els juvenils i després, en el primer equip. Vam crear la nostra pròpia metodologia i vam aprofitar els grans coneixements tàctics que tenia en Marc. Amb els juvenils vam quedar segons i va ésser aleshores quan ens van proposar agafar el primer equip, que acumulava tres anys consecutius de descen-

sos. Ens va costar, però vam aplicar la nostra idea i la cosa va funcionar. El primer any vam acabar sisens, al segon vam aconseguir l'ascens i l'any passat, vam mantenir la categoria, que no és poc.

Al marge d'entrenador, també has fet de gestor del club. Per exemple, has liderat tot el tema de la barraca del Banyoles, no?

Sí, la idea era que el Banyoles, com a entitat, participés en una activitat social de la ciutat. Vaig engrescar alguns pares amb experiència i ens hi vam posar. La inversió per construir la barraca ha estat de 1.000 euros, i el benefici de 400. En els anys vinents, tot el que entri ja serà net perquè la inversió inicial ja està feta.

Per què no fas de gestor al club, en l'actualitat?

Perquè per motius laborals m'he de desplaçar a Barcelona cada dia i no tinc temps per més. Jo sóc llicenciat en química, però ara em dedico a la promoció de l'esport treballant en un centre de salut on hi ha una sala d'entrenament de paleotraining. De fet, obrim dilluns. Si el club és soste-

nible? Mira, des de fora, com a pare, no tens tota la informació que quan ets dins. Hi ha moltes despeses a les quals el club ha de fer front i els números són molt ajustats. Això fa que s'hagi de remar molt per fer-lo avançar, t'ho ben juro.

Ara ets l'entrenador de l'equip prebenjamí. Hi ha futur en la pedrera del Banyoles?

Sens dubte. Pugen jugadors que tenen molta qualitat a tots els nivells. S'està treballant molt bé, tot i que s'ha de dir que en el futbol la sort hi juga un paper molt important...

La formació és bàsica per a ser un bon entrenador de base?

Indispensable, diria jo. Jo tinc el segon nivell d'entrenador i un màster en coaching esportiu. També tinc coneixements de programació neurollingüística que m'han servit per a comunicar-me millor amb els futbolistes i també a motivar-los. Per entrenar t'has d'anar reciclant i formant mitjançant cursos, xerrades, llibres... I sobretot, compartir experiències amb els companys.

Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

Equip	Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
		J.	G.	E.	P.	F.	C.	
1 GRANOLLERS, E.C. "A"	22	9	7	1	1	17	7	G E G G G
2 JUPITER, C.E. "A"	18	8	6	0	2	15	8	G G G P P
3 MANRESA, C.E. "A"	17	9	5	2	2	18	10	P E G G G
4 ESCALA, F.C. "A"	17	9	5	2	2	13	8	G G G P G
5 LA JONQUERA, U.E. "A"	16	9	4	4	1	16	11	E G G E E
6 VIC UNIÓ ESPORTIVA CLUB "A"	15	9	4	3	2	16	12	G G P E G
7 AVIA, U.E. "A"	15	8	4	3	1	13	10	E E G G G
8 SANTS, U.E. "A"	15	9	4	3	2	11	9	G E E G P
9 GIRONA, F.C. "B"	14	9	3	5	1	12	10	G E P G G
10 CF LLORET "A"	14	9	4	2	3	16	15	P G G G E
11 MOLLETENSE, U.D. "A"	13	9	4	1	4	14	8	P G P G E
12 FARNERS, C.E. "A"	11	9	3	2	4	14	11	P P E G P
13 HORTA, U.AT. "A"	10	9	3	1	5	9	11	P P P P G
14 MOLLET U.E., C.F. "A"	9	9	3	0	6	8	12	G P P P P
15 TECNOFUTBOL, C.F. "A"	8	9	2	2	5	5	13	G P G P E
16 BANYOLES, C.E. "A"	3	9	1	0	8	8	22	P P P P P
17 MONTCADA, C.D. "A"	3	8	1	0	7	3	20	P P P P P
18 GRAMANET MILAN, U.D.A.T "A"	1	8	0	1	7	4	15	P E P P P

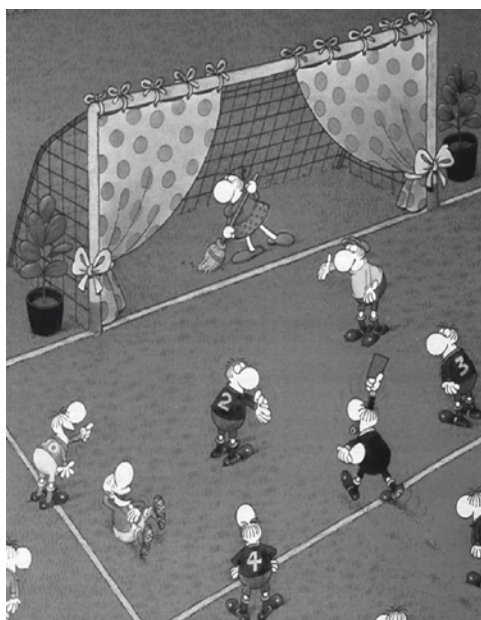
Sabies que...?

El primer camp del Banyoles va ésser el de les Estunes?

El Banyoles va iniciar la seva activitat futbolística el 15 d'agost del 1913 en un partit amistós contra l'Armstrong de Palamós. El mateix

enfrentament va servir per inaugurar el primer camp en què va jugar el club blanc-i-blau, l'anomenat camp de les Estunes, ubicat en un prat proper a aquest indret. Aquest terreny de joc va ser utilitzat fins al 1925, quan el club va traslladar-se al camp del Centre d'Esports. Posteriorment, els banyolins van canviar diverses vegades de casa: camp de les Pedreres, camp dels Prats de l'Estany, camp del Centre Parroquial, camp Municipal d'Esports, camp del Carrer Nord (actual camp vell) i finalment l'Estadi Municipal, l'ara denominat Miquel Coromina i Moretó.

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

**Diumenge 9 de novembre
a les 12 del migdia**

**CLUB ESPORTIU BANYOLES
CLUB FUTBOL MOLLET UNIÓ ESPORTIVA**

*Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó*

Fundat el 1914

**Camp Municipal
Germans Gonzalvo**

Entrenador: **Albert Cámara**

President: **Feliu Tura**

Equipament: **Samarreta
blanc-i-vermella, pantaló
vermell i mitges vermelles**

Les inquietuds molletanes pel futbol es van començar a manifestar a principis de segle XX, concretament l'any 1914, quan va néixer una part del club, el Club Futbol Mollet (CFM). La idea era crear un equip local, amb gent del poble, per a disputar partits i gaudir d'aquest esport. Amb la constitució del club, va arribar el gran dia del primer partit: un Mollet - Gimnástico de Barcelona que es va disputar el 21 d'agost. El primer estadi que va tenir el Mollet va ser el camp de Sala-Café Castells. Anys després, el 1993, el club ja es va traslladar a la seva ubicació actual, el Camp Municipal Germans Gonzalvo, on l'equip gaudeix d'instal·lacions grans i de molta qualitat que fan que el camp del Mollet sigui un referent a tota la comarca.

L'any 2000 el Mollet fa un salt de qualitat, ja que es fusiona amb l'Atlètic Zona Sud. Així doncs, els dos clubs més potents de la ciutat es van unir per convertir-se en el club actual, el Club Futbol Mollet Unió Esportiva, l'entitat esportiva de referència del Baix Vallès.

L'equip dirigit a la banqueta per Albert Cámara no ha començat gaire bé aquesta temporada. Actualment, ocupa la catorzena posició amb nou punts després d'haver aconseguit tres victòries i sis derrotes, quatre d'elles consecutives, en les nou jornades de lliga que s'han disputat. Tot i no haver encaixat gaires gols (12), el conjunt blanc-i-vermell té moltes dificultats a l'hora de veure porteria [només ha marcat 8 gols] i això l'està condemnant.